

Περυδέτο γουρλομάτη,
ἐξανέστησαν τὰ κράτη
δέσπας κ' Ἀνατολῆς,
καὶ συνήλθον Βασιλεῖς
κ' Ἀυτοκράτορες ἐναντί,
κ' ἐμέλειθησαν καινὰ.

Τῶς νὰ κουβεντιάζουνε γιὰ μὰς καί 'σ' τὴν Κορέα
κώλοιο διπλωματιῶν,
καὶ δὲς τοῦ πᾶνε κ' ἔρχονται κᾶτο 'στὸν Φαληρέα
καράβια προστατῶν.

Κὰλ λὲν καμπόσοι, δυστυχή,
πῶς θὰ μὰς κάνουν κατοχή,
καὶ καὶ κᾶπο μελετοῦν γιὰ τοὺς Ρωμηοὺς μανίφωο
καθὼς καὶ τότε, Περικλῆ, γιὰ τὸν γνωστὸ Πατοῦφωο.

Ἐξανέστησαν τὰ πάντα, φίλῃ κάρῳ φαλακρά,
ὅταν εἶδαν νὰ κινῆται μία θάλασσα νεκρά,
ποῦ κορφῶσαν λεγῶνες ἀπὸ πάνω κρώζουν κρᾶ.

Τοὺς 'θυμώσαμε τοὺς ξένους,
κ' ἀποσφύρον τοὺς ἑκαίνοους
κ' ὅλους τοὺς καλοὺς τῶν λόγους
γιὰ τὰς στάσεις τὰς ἀγύνοους.

Παῖς, δόστινος Ἑλλὰς, μὰς, φυνέμπο μὲ κλακαδόρα
καὶ καλὴς διαγωγῆς εὐσημιὸν δὲν πέρνεις τώρα.

Ἰσως ξένοι νὰ φρουρήσουν τὸν θεσιμὸν τὰς λεωφόρους,
κ' ἂν καὶ μὲ τοὺς ἀπολόφους
συμμάχισον τοῦ Μπουφίδη,
θὰ μὰς φράη μαῦρο φίδι.

Ὁ μίσηροι πρεμάτε
προσταίτας σμερδαλίους,
καὶ σπάθῃ λαμοχλέους
ἐπάγω μὰς κρεμάται.

Σήκω, βρά Περικλῆ, θεσιμὸν ἀγῶν αἰχμηλάτε...
ἄλεα γιὰ κτετα ἐστ, εἰπε κ' ὁ Καίσαρ ἄλλοτε.
'Ἄλεα γιὰ κτετα ἐστ, σκοῦζω κ' ἐγὼ μαζί του
καὶ ρίχνω τὸν νεορβὶ τοῦ παληψωμοῦ ζήτου.

'Στὰ δόλια μὰς νερά πυργόβηται κολοσσός...
ἄλεα γιὰ κτετα ἐστ, ξεφονίζε καὶ σὺ.
'Ὁ κῆρος ἀναρριφθώ λῆγε μὲ στῆσιον Καίσαρος,
κ' ὅς μὴ μὰς φοβῶνται καὶ τοῦ Σερκέτ ὁ φέσαρος.

Τοῦ Περικλῆ παροξυσμός καὶ μέγας ἐνθουσιασμός.

Π. —

Τὴν στάσιον μὰς θὰ φάω
καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον,

κ' ὅπαρ αὐτῆς καὶ μόνον
τὸν σβέρω μουν θὰ βγάλω.

Ὑπὲρ τῆς στάσεως αὐτῆς,
τῆς δυνάεως σαιηρίας,
θὰ βγῶ Τυρταῖος ποιητῆς,
μετὰς φιλοπατρίδας.

Στάσις, ποῦ μὰς ἀφρίπουν στραπιστῶν σιελῆα,
στάσις, ποῦ Στόλος καὶ Στρατὸς ἐπόσχονται πολλὰ,
στάσις, ὅπου τὸν μέλλοντα τοῦ γένους Βασιλεῦ
τὸν θέλει πάνταν ἐφορον νὰ στέκεται ὕψλᾳ.

Στάσις Στρατοῦ, ποῦ τίποτε κακὸν δὲν ἀπειλεῖται,
καθὼς ἡσυχεῖται...
ἀπὸ παντοῦ καί 'στὸ Γουδί βροντοφωνοῦν δαλίται :
τοῦ Διαδόχου ζήτη.

Στάσις εὐστοχίμων τῆς φύλης τῆς Βασιλικωτάτης,
καὶ 'στῆς Δουκαδὲς τὸ γλεντῆ κ' ὁ Κόντης ὁ Κορφατῆς,
καὶ πᾶνε καὶ τὸν 'βρίσκουνε φίλοι τὸν θαλεπτοί,
καὶ μὲς 'στὰ μάχη τὸν κυτοῦν,
καὶ γιὰ τὴν στάσι τὸν 'ρωτοῦν
κᾶν ἀγογος τοῦ φαίνεται καὶ τοῦτη, κᾶν ψεκτῆ.

Στάσις μὰς νύκτας μόνον, μὰ δῆρας ἀταξία,
στάσις σὺν πανηγύρῳ, μὲ γέλοισι μὲ χοροῦς,
στάσις, ὅπου 'ρωτοῦντο πολλοὶ τὸν Εὐταξία
πόσους θ' ἀνακαλύψη κρυμμένους θεσούρους.

Ὑψώθη 'στὸ Γουδί
σημαία φωτοβόλος,
κ' ἡ Μούσα κελαιδεῖ
ζήτ' ὁ Στρατὸς κ' ὁ Στόλος.

Ἐξυμνεῖτε τὴν σημαίαν, ποῦ μὴ νύκτα 'στὸν Φιγκά
τὴν κατέβασαν προσταῖται μὲ πελέχα ναυτικά,
κ' ἂν δὲν φαίνεται 'στὴν ἄκρᾳ γεγεμισμένων κονταριῶν
θὰ τὴν 'ῥῃς νὰ κυματίζῃ σὲ ψυχαῖς παλληκαριῶν,
καὶ σὰν σύμβολον νὰ βγαίη γαλανῆς παρηγορίας
ὅπου μάρτυρες ἀγῶνων καὶ βοῶσι τῆς λευθερίας.

Κ' ἐγὼ ποὺ λὲς σὲ τούτους τοὺς καιροὺς
φονιάω σὲ Ρωμηὸν θεσμοφοφύρου
φουροῦτῶνα σὲς μεγάλη καὶ φουροῦτῶνα μου,
κ' ὅλους τοὺς ἐναγάρῳ 'στὴν πατοῦνα μου.
Κ' ἐμπρός σου τὴν συνήθη στάσιον πέρνω,
κ' ἄλῃπτα, λακκόβολο, σὲ ἔδρω.